

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Ἐιδιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπήν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Αἱ προπαρασκευαστικαὶ τῶν ἐκλογῶν ἐνέργειαι διεξάγονται καὶ ἐνταῦθα μετὰ πυρετώδους δραστηριότητος, ὅλον δὲ διαμορφῶνται πλείοτερον τὸ κοινὸν φρόνημα περὶ τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας. Πρὸς τοίους ἐξ αὐτῶν φαίνεται ἐκεῖνο εὐνοϊκὸν δὲν δυνάμεθα ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ ἐρίσωμεν, διότι ὡς γνωστὸν τὰ τῶν συνδυασμῶν δὲν συνεπληρώθησαν ἀκόμη, οὐδὲ δύναται ὁ συνασπισμὸς τῶν καταρτισθεισῶν ἤδη ἐκλογικῶν ἐμάδων νὰ θεωρηθῆ ἀπὸ τοῦ νῦν συμπαγῆς· ἄλλως τε γνωστὸν εἶναι ὅτι αἱ παρ' ἡμῖν πολιτικαὶ διακρίσεις, αἱ προσερχόμεναι ἐκ προγενεστέρων αἰτίων, ἅμα τῇ προσεγγίσει τῆς ἐκλογῆς, ὑποχωροῦσιν εἰς τὰς καθαρῶς προσωπικὰς ἰδέας καὶ τὰ λεγόμενα τοπικὰ συμφέροντα ἢ τὰ συμφέροντα τῶν ἐπιρροῶν, ὥστε ἀποβαίνει ἀδύνατον νὰ κρίνηται, περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς, ἐκ τῶν ἐπικρατούσων ἰδεῶν περὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, ἢ ἐκ τῶν ζητημάτων ἅτινα ἀμφισβητοῦνται εἰς ἀνωτέραν σφαίραν. Δὲν γνωρίζομεν τί γίνεται ἀλλαγῶν, παρ' ἡμῖν ὅμως δύναται τις νὰ ἔχῃ ὁποιαδήποτε θέλει ἰδέαν περὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, ἐπὶ δύο καὶ τρία εἴη, νὰ ᾖ ἢ ὑπὲρ ἢ κατὰ τῶν φῶρον, νὰ στέρησιν ἢ ἀποστέρησιν τὴν Κυβέρνησιν, κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, κάμνῃ ἀφαίρεσιν ὅλων τούτων καὶ ἐνθυμῆται ὅτι κομματικῶς ἀνήκει εἰς τούτον ἢ ἐκεῖνον τὸν ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτευτὴν καὶ τάσσεται πιστὸς αὐτοῦ στρατιώτης εἰς τὸ στρατόπεδόν του, ὡς εἰ ἢ λύσει τῶν μεγάλων ζητημάτων, ἢ ἐκβασις σιμαντικῶν ὑποθέσεων, ἢ τύχη ἐν γένει τοῦ τόπου, οὐδεμίαν εἶχε σχέσιν πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων. Τοῦτο βεβαίως δὲν συντελεῖ τὸ παράπαν εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, ὑπὲρ οὗ δὲν πρόκειται ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν, τὸ δ' ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγῶνος τούτου περὶ παντὸς ἄλλου συνήθως μαρτυρεῖ, ἢ περὶ τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος. Τοῦτο βεβαίως δὲν εἶναι πολιτικόν, οὐδὲ συντελεῖ τὸ παράπαν εἰς τὴν διάγνωσιν τῆς θελήσεως τοῦ ἔθνους, νοθεύει δὲ εἰς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ τὸ κοινοβουλευτικὸν ἢ ἀντιπροσωπικὸν σύστημα: ὅταν ἀποστελλόμεν εἰς τὴν βουλὴν ἀντιπροσώπου οὐχὶ ἐμόφρονος ἡμῶν, οὐδὲ τοῦς τὰς αὐτὰς γνώμας ἔχοντος περὶ τῶν ἀνακινουμένων ζητημάτων, ἀλλ' ἐκεῖνους οἵτινες ἐκ συντυχίας περιστάσεων ἀσκέτων, εἰσὶ συμπληθητικοὶ πρὸς ἡμᾶς, ποῦ εὐρεῖται πλέον ἢ ἡμετέρα ἀντιπροσώπουσι; κατὰ τῆν τρόπον διαφαίνεται ἢ εἰκάζεται ἢ θέλησίς μας καὶ ἡ γνώμη μας; διὰ τοῦτο πάνυ δυσχερῶς δύναται τις νὰ προείπῃ τὴν ἐκβασίν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος, ἢ τις συνήθως ἐπέρχεται τυχαία. Καὶ τοῦτο μὲν ἀποτελεῖ τὸν κανόνα, ὀρείλομεν ὅμως νὰ ἀναγνωρίσωμεν καὶ ἔξαιρέσεις καὶ ὅτι αἱ ἔξαιρέσεις αὗται ἐσημέραι πληθύνονται. Ἀπὸ τίνος χρόνου διαμορφῶνται καὶ παρ' ἡμῖν τάξις πολιτῶν μὴ θεωροῦσα ἀσχετον τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων πρὸς τὴν ἐκβασίν τῶν ὑποθέσεων τῆς πολιτείας καὶ ὅτι τὴν ψήφον αὐτῶν δὲν πρέπει νὰ διαθέτωσι μόνον αἱ προσωπικαὶ σχέσεις καὶ αἱ ἀτομικαὶ συμπάθειαι: τὴν τάξιν ταύτην εὐχαρίστως παρατηροῦμεν ἐπεκτεινόμενῃ ἐσημέραι πλείοτερον ἐν τῇ πόλει, δυσ-

τυχῶς ὅμως ἐν τοῖς χωρίοις καὶ τοῖς ἄλλοις δήμοις ἐπικρατεῖ ἀκόμη τὸ σύστημα τῆς προσωπικῆς ἐκλογῆς, ὅπερ ἐφ' ὅσον ἐπικρατεῖ ἀφαιρεῖ πᾶσαν σπουδαιότητα ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς καὶ πληροῖ μόνον ἀπλοῦν τύπον τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Ἐν τούτοις καὶ ἡ μικρὰ ἐκεῖνη τάξις τῶν συλλογιζομένων πολιτῶν ἤρχισε νὰ ἐνασκή ἐπιρροὴν τινα ἐπὶ τῆς πολιτείας τῶν ὑποψηφίων καὶ ὁ ἔλεγχος αὐτῆς χρησιμεύει ἐνίοτε ὡς χαλινὸς τῶν σκανδαλωδεστέρων μεταπτώσεων τῶν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἕτερον ἄερον. Ἀλλὰ περὶ τούτου προσεχῶς πλείοτερον καὶ ὅπου ταν δευκρινισθῶσι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιρροῆς ἐκεῖνης ἐπὶ τὰ πράγματα.

Τὴν ἐσπέρην τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἀφίκοντο ἐνταῦθα οἱ ὑποψήφιοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν κ. κ. Ἀ. Ρικάρης, Ἀρ. Κοντογούρης καὶ Ν. Κουμανιώτης οὗς πολλὸ πλῆθος μετὰ πολλῶν ἐνδείξεων συμπαιθείας καὶ ἀγάπης ἐδεξιάσατο καὶ προέπεμψεν εἰς τὰς οἰκίας των. Ὁ κ. Ρικάρης καὶ ὁ κ. Κοντογούρης προσεφωνήσαντες τὸ πλῆθος, ὁ μὲν πρῶτος διὰ μετριωτέρων ἐκφράσεων περὶ τῶν ἐνεστώτων τῆς πολιτείας, ὁ δὲ δεύτερος θερμώτερον καὶ κατηγορηματικώτερον κατὰ τῆς ἐπικρατούσης καταστάσεως τῶν πραγμάτων. Οὐχ' ἦτον τὸ πλῆθος ἀμφοτέρους ἐξ ἴσου ἐπευφήμησε καὶ διεύθη ἐν τάξει καὶ κοσμιότητι. Μετὰ τὴν ἀφίξιν καὶ τούτων τῶν ὑποψηφίων ἤρχισαν καθοριζόμενα πλείοτερον τὰ τῶν συνδυασμῶν καὶ ὁ μὲν πρῶτος συνιστάμενος ἐκ τῶν κ. κ. Π. Καλαμογυδάρτη, Ἀν. Ρικάρη, Ἀρ. Κοντογούρη, Ἀχ. Γεροκωστοπούλου, Νικολ. Κουμανιώτου καὶ Γεωρ. Τσερτίδου, καθαρῶς ἤδη καὶ θὰ ζητήσῃ τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν μας, ὑπὸ πρόγραμμα καθαρῶς καὶ δεδηλωμένως ἀντιπολιτεύσεως· ὁ δὲ δεύτερος, ἀπαρτιζόμενος ὑπὸ τῶν κ. κ. Θάνου Κανακάρη, Γεωρ. Ρούφου, Παναγ. Θεοφίλου καὶ Λεων. Γκολφινόπουλου δὲν συνεπληρώθη μέχρι τούδε κατὰ τὰ δύο ὑπολειπόμενα πρόσωπα καὶ φαίνεται ὅτι δὲν συμμερίζεται τὰς ἄκρας τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἰδέας, ἐστίν, ὡς εἶπεν τῆς μετριάς ἀντιπολιτεύσεως. Πλὴν ἡ ἰδιότης τῶν συνδυασμῶν τούτων, θὰ διευκρινισθῇ πλείοτερον μετὰ τὴν ἐκδοσίν τῶν προγραμμάτων των, ἅτινα ἀναμένονται μετὰ τίνος ἀνυπομονησίας.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὰς πονηρὰς, πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ δηλώσωμεν ὅτι ὁ «Φορολογούμενος» οὐδενὸς τῶν παρ' ἡμῶν συνδυασμῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν ἐκπροσωπεῖ τὰς ἰδέας, οὐδὲ τὸ φρόνημα τινὸς τῶν ἀνηκόντων εἰς τοὺς συνδυασμοὺς τούτους προσώπου, ἢ ἄλλου τινὸς ἐκ τῶν μὴ συνδυασμένων ἀτόμων. Πλείοτερον δὲ δὲν ἐκπροσωπεῖ τὰς ἰδέας τοῦ ἐνταῦθα ἐμπορικοῦ Συλλόγου «Ἐβρῆς», πρὸς ὃν ἄλλαι εἰσὶν αἱ σχέσεις τοῦ «Φορολογούμενου» οὐδὲ ἄλλου τινὸς σωματείου ὑφισταμένου παρ' ἡμῖν. Ὅπως πάντοτε οὕτω καὶ εἰς τὰς πονηρὰς ταύτας ἡμέρας ὁ «Φορολογούμενος» ἀνήκει εἰς τὴν

Σύνταξιν αὐτοῦ ἀποκλειστικῶς, αὐτῆς δὲ διεμνῆσει τὰς ἰδέας καὶ τὸ φρόνημα, διατυποῖ δὲ τῆς πεφωτισμένης κοινῆς γνώμης τὴν ἔκφρασιν, ὅπου ἀντιλαμβάνεται αὐτῆς, ἀνευ ἀξιώσεως τινὸς.

— Εἰς τὸν κ. Α. Ρικάρην, ποιούμενον ἐνταῦθα τὰς διατριβὰς, πλῆθος πολὺ ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν καὶ δημοτῶν ἐξ ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας προσέρχεται καθ' ἑκάστην καὶ ἐκδηλοῖ πρὸς αὐτὸν τὴν ἐμπιστοσύνην του καὶ τὰ φίλια αἰσθημάτων αὐτοῦ. Ὁ κ. Ρικάρης πολλῆς ἀπολαύει παρ' ἡμῖν ὑπολήψεως, λογίζεται δὲ πάντοτε ὡς εἰς τῶν εὐλικρινεστέρων καὶ ἱκανωτέρων ἀντιπροσώπων μας. Ἄν εἰς ἄλλην ἐποχὴν ἀπεκρούσθῃ ἢ ὑποψηφιότης του, τοῦτο δὲν ἐγένετο διὰ τὴν ἄλλωθεν ἐμπιστοσύνην πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ διότι τὸ κοινὸν ἔκρινε τότε ὅτι ἔπρεπε ν' ἀποδοκιμασθῇ τὸ σύστημα εἰς ὃ εἶχε περιπλακῆ καὶ ὁ ἡμέτερος Ἀντιπρόσωπος· ἤδη ὅμως ὅπου μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ἐκλογῶν δὲν ἐμφιλοχωροῦσιν ἀλλότρια ἰδέαι, ἢ ἐμπιστοσύνη τῆς ἐπαρχίας θέλει βεβαίως τὸν περιβάλλει, εἰς ἀμοιβὴν τῶν πρὸς τὸν τόπον ὑπηρεσιῶν του καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν ἀσθεμάτων του.

— Ὁ ἱεροκῆρυξ τῆς Σχολῆς τοῦ λαοῦ, κ. Ἡλίας Βλαχόπουλος. θέλει ἐμιλήσῃ, ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου, τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 3 Μαρτίου.

Τὰ ἐπόμενα ἐπιστὴν συμπολίτης διατριβῶν ἐν τινὶ Γαλλικῇ μεγαλοπόλει.

Τῆς χρονικῆς περιόδου, καθ' ἣν οἱ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἀντιπρόσωποι ἐν τῇ βουλῇ εἰργάσθησαν τοῦτο μὲν, πρὸς βελτίωσιν τῶν τῆς πατρίδος, τοῦτο δὲ πρὸς πρόσδον καὶ προαγωγὴν τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς εὐημερίας, ἐκπέυσάσης, καλὸν ἡγούμεθα μικρὰς ἐνταῦθα παραθέσαι σκέψεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς περιβολῆς τῆς βουλευτικῆς ἐντολῆς ἀναφορικῶς τῇ ἡμετέρᾳ πόλει.

Ἡ ἡμέτερα ἐφημερίς προεβίβη πάντοτε εἰς τὸν ἀγῶνα μετ' ἀπαρμιλλῶν καὶ ἀπερνήσεως, καὶ ἐκ τῶν πρωταγωνιστήσεσων ἀνεδείχθη προκειμένου περὶ καταπολεμήσεως καὶ ψέσεως τοῦ λίαν τραυτοῦ συστήματος τῶν ἐκλογῶν, ὅπερ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, κρίμασιν αἰς εἶδεν ὁ Κύριος, ἀπὸ πολλοῦ ἐστίν ἐν χρήσει.

Γνωστὸν ἐστὶ τοῖς πᾶσιν ὅτι ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἔθνει τὸ κινεῖν εἰς πάλιν τὰς διαφόρους πατρίδας αἰτίον, οὐχὶ αἱ μοναρχικαὶ εἴτε δικτατορικαὶ ἰδέαι εἰσὶν, ἀλλ' αἱ προσωπικαὶ συμπάθειαι καὶ ἀντιπάθειαι.

Ἐνίοτε μεταξὺ τῶν ἐκλεγόμενων εὐρίσκονται διακεκριμένα τινὰ πρόσωπα τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῶν ὀφείλοντα τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν ἐργασίᾳ καὶ μελέτῃ, τὸ πλείστον ὅμως οἱ εἰς τὰ τῆς πόλεως ἀξιώματα ἀνερχόμενοι ἐπιτυχάνουσι διότι εἴτε ἐξ ἐπιφανῶν κατάγονται οἰκῶν, εἴτε κατέχουσι τὴν τέχνην τοῦ ρίπτειν κόνιν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ λαοῦ, καθιστάμενοι οὕτως δημοκίποι. Ἀλλ' οὔτε οἱ μὲν

ούτε οι δε, ικανοί εισί, κατά την ημετέραν γνώμην, όπως εις πέρας άγωσι το αναλαμβανόμενον υπό αυτών τόσον βαρύ όσον και σπουδαίον καθήκοι.

Η πόλις ημών άφ' ενός μόνου εις άμρον έμπορική άφ' έτέρου δε έχουσα νομόν και έπιστήμον δικηγορικόν σωματεϊόν, εκείσε ώρειλε την προσοχήν αυτής να στρέψη προς έκλογήν των αντιπροσώπων αυτής, Έκ των είκοσι τά νυν πολιτευομένων ουδεις ουδεμίαν αυτής αντιπροσωπεύει τάξιν. Έξαιρέσει ολίγων οι λοιποί εκ μικράς ηλικίας ανημιχθέντες εις τά της πολιτείας, ουχι όπως μελετήσωσι τάς έλλείψεις του τόπου και έπουλώσωσι τάς χαινούσας αυτού πληγάς, αλλά μάλλον όπως τάς αυξήσωσι και τάς πληθύνωσι, κατορθώσι να αναδείκνυνται είτε βουλευται, είτε δήμαρχοι, είτε δημοτ. σύμβουλοι κλπ. Περιττήν νομίζομεν την έκτύλιξιν των υπό έλάστου τούτων πεπραγμένων εν τη πολιτική των σταδιοδρομιά. Ημετέρος σκοπός είναι η έδραίωσις της κατ' αυτάς αναφυσίσης ιδέας όπως η πόλις ημών έκλέγη αντιπροσώπου εκ των εν τω κόλπω αυτής εργαζομένων και μοχλούντων διηνεκώς, οτινες εισιν εις θέσιν και τάς ασθeneίας αυτής, να γνωρίζωσι και τ' αντιδραστικά κατ' αυτών φάρμακα να μη άγνώωσι.

Σέβομαι και ύπολήπτωμαι τους πολιτευομένους προσωπικώς, τουτο όμως ουδόλωσ κωλύει με όπως χαρακτηρίσω αυτούς ως ανεπαρκείς, και ύποδείξω που δέον να προστιρέζωμεν προς αναπλήρωσιν αυτών. Έβλέθη άλλοτε ότι η εκ των τάξεων των εμπύρων έκλογή είναι αδύνατος, διότι πάντες επί της αυτής σχεδόν εύρισκονται βαθμίδος κατά τε την περιουσίαν και τάς γνώσεις. Την άλήθειαν ταύτην παραδεχόμεθα άλλ' ουχι άπολύτως. Πολλούς η ημετέρα πόλις αριθμεί εμπόρους ή βιομηχάνους, οτινες απηλλαγμένοι μόν οικογενειακών θαρών, την δε περιουσίαν αυτών τοις γονεύσι ή τω ίδίω αυτών ιδρωτι κτήσαντες επιδοθήσονται ψυχή τε και σώματι εις την ύπερ της ίδιας πατρίδος πάλην. Όσον δ' άφορα την παιδείαν μη και έπιστήμονες εν τη τάξει ταύτη δέν άπαντώσι; ολιγάριθμοι μόν, άλλ' ικανοί όπως κληθέντες υπηρετήσωσι τον τόπον. Έκ δε των πολυαριθμων πολιτευομένων όποσοι οι σπουδαϊον πνευματικόν κεφάλαιον διαθέτοντες; ολίγοι, ολίγιστοι, την δ' αριθμωσιν αυτών θεωρώ περιττήν οι πάντες τους γνωρίζομεν, ό δε τόπος έτιμωσ τι, ά και τιμησει διά της έαυτου ψήφου.

Προς τοις πεπαιδευμένοις όμως απαιτούνται και άνδρες δυνάμειοι να διαφωτίσωσιν την Κυβέρνησιν είτε δι' ύπομνημάτων, είτε δι' ιδίων διαλέξεων και εάν αυτοι άμοιροισι παιδείας δύνανται παρουσιάξωσιν έτερα προσόντα ουχ' ήττον σπουδαία και πολύτιμα. Έάν τοιούτοι άνδρες ύπάρχον κατά την εποχήν του περι χαρτοσήμου εν ταϊς συναλλαγματικαϊς ζητήματος και περι άπειρίας άλλων τοιούτων καθημερινώς αναφυσόμενων ζητημάτων, ουχ' άπαξ η κυβέρνησις ήθελεν άποφύγει τά εις ά περιέπεσε και περιπίπτει σφάλματα, του νομοθέτου αδυνατούντος γνωρίσαι τοι αυτάς λεπτομερείας. Άληθές ότι ο έμπορικός Σύλλογος «Ερμηϊς» πράττει το έπ' αυτω όπως εις γνώσιν φέρη της Κυβερνήσεως τίνα τά ζωτικά του έμπορίου συμφέροντα' άλλ' η γραφίς αναντιρρήτως ύποδεεστέρα και ήττον πειστική έστι του λόγου. Ουχ' άπαξ άπεστειλαμεν έπιτροπάς εις Αθήνας και ά διαφόρους περιστάσεις, τουτο δε θ' άπεφείγομεν εάν αι Πάτριαι αντιπροσωπεύοντο υπό δύο τουλάχιστον εμπόρων.

Έάν λάβωμεν ως παράδειγμα οϊανδήποτε έμπορικην πόλιν ως την Μασσαλίαν, τί θέλομεν ιδει; πάντα τά αξιώματα και ιδία τά δημοτικά κατέχονται υπό εμπόρων, μικράς μόν κεκτημένων θεωρητικας γνώσεις, άλλ' άφρονον πείραν και άπειριστον νούν. Δήμαρχος μόν είναι ο κύριος ΑΙΛΙΟΥ βιομηχανος, σύμβουλοι δε το πλείστον έμποροι και τινες δικηγόροι, βιομηχανοι, ιατροι κλπ. Τίνες παρ' ημίν οι αντιπρόσωποι του έμπορίου εν τω δημοτικω Συμβουλίω! Παρέρχομαι άνευ παρατηρήσεως την τελουσα δημοτικην ψηφοφορίαν

όπως μη ύπομνήσω την μεγάλην ημών άπρονοχσίαν, ότι ουδεις εκ των εμπόρων έκλέγη, ουδ' αυτού του προέδρου του έμπορικου Συλλόγου «Ερμηϊς» έξαιρουμένον, άνδρός ευσεβάστου και αξιολόγου.

Έν τη Μασσαλία έκλέγη ως βουλευτής ο κ. Rouvier, το μόν πρώτον εν έμπορικω υπηρετήσας γραφείω και εκείσε πρακτικας άντλήσας γνώσεις, ειτα και μέχρι της ύπουργικης άρχης άνελθών. Τι το προαγαθόν μάλιστα αυτόν η αι έμπορικαι και πρακτικαι του γνώσεις; Βπειθή περι Μασσαλίας γνωστόν έστι ότι ου μόνον ο λαός άλλά και η Κυβέρνησις μεγάλως φρονιζει εις την έκλογήν του προσωπικου όπερ' άπ' αυτής έξαρτάται. Ουτως εκει η λιμενική έπιτροπή συνίσταται έξ εμπόρων, βιομηχάνων, και μηχανικών, διότι ουτοι μόν καταβάλλουσι τους βαρείς φόρους και πονοϋσι το χρέμα όπερ διά των άγώνων των από πολλου συνάγουσιν, ουτοι δε διά της άρμοδιότητος των όρζουσι τον τόπον και τους όρους ύπ' ους δέν να κατασκευασθώσιν οι λιμένες, αι έριδες μόν, τοιουτοτρόπως εκλείπουσι, αι δε συμπλοκαι άποφεύγονται: δει ά άφ' ων ημεις εισέτι δέν άπηλλάγημεν. Έκ των άνω καταφαίνεται ότι το εμπόριον εν Πάτριας ουδόλωσ αντιπροσωπεύεται, τοϋθ' όπερ έπιφύγον διά τάς άς ύπεδείξαμεν συνεπειας. Το αυτό λεκτέον και περι βιομηχάνων, γαιοκτημόνων, δικηγόρων. Περι των τελευταϊων τούτων λέγομεν, ότι καιτοι τινές μεταξυ των πολιτευομένων εισιν έγγεγραμμένοι εν ταϊς δικηγορικαις πίναξιν, ουδόλωσ ουτοι άληθώς αντιπροσωπεύουσι το σωματεϊον τουτο, άτε υπό το όνομα αντιπροσώπου έννοουμένου του υπό του σώματος του δικηγορικου ύποδεικνυομένου, και υπό τάς έμπνεύσεις αυτού και ιδέας έεργούντος. Καταλήγοντες το παρόν δηλούμεν ότι ευχής άν ήν έργον ειπερ τη πρωτοβουλίά ενός των συλλόγων πάντα τά σωματεϊα συνελθόντα προβείον τους έαυτων ύποψήφους, και έκλέγον μόν μεταξυ των νυν πολιτευομένων ους άν έκρινον ικανούς, τάς δε λοιπάς επλήρουν θέσεις εκ των εμπόρων βιομηχάνων, δικηγόρων κλπ. Τότε και μόνον τότε θα έλέγομεν αξίως η ημετέρα πόλις καθοδηγείται εις λιμένα σωτήριον ως παιδαγωγός κεκτημένη άνδρας εκ πασών αυτής των τάξεων ειλημπεύους, και μετ' άφιλοκερδειας, αυταπαρνησιας ζήλου και ζεσεως η μετ' ιδιοτελείας, έγωισμου, και πλουτοτυφίας εργαζομένου ύπερ του άληθώς έννοουμένου αυτής συμφέροντος. Σ. Τ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ.

Ο συμπολίτης ημών κ. Κων. Τσάτσος, γνωστός ενταυθα και ως έμπορος και ως κτηματίας εκ των νοσημοσετέρων, διωρίσθη πρώτος Αστυνόμος του Δήμου ημών, άνελαβε δε από της παρελθούσης Κυριακής τά έαυτου καθήκοντα. Και όσον μόν άφορα το πρόσωπον του κ. Τσάτσου, ουδέν έχομεν ημεις να ειπωμεν, διότι και πείραν πολλήν των καθ' ημάς πραγμάτων κέκτηται και νοσημοσύνην και ικανότητα, την δε ύπηρεσίαν του θέλομεν κρίνει μόνον εκ των αποτελεσμάτων της: πολλήν εντούτοις άποδίδοντες πάντοτε σπουδαιότητα εις την καλήν αστυνομικην λειτουργίαν, ευχόμεθα εκ καρδιάς όπως υπό την διεύθυνσιν του αυτη τελοσφορήση παρ' ημίν επ' αγαθω του τόπου και διαβεβαιούμεν αυτον τε και πάντα άλλον, ότι εν τω «Φορολογουμένω» θα ευρη άπροκατάληπτον κριτήν της ενεργείας του και ενθάρρυσιν των αγαθών αυτου προθέσεων, ως τουτο επράξαμεν μέχρι τουδε δι' όλους τους προκατόχους του εν τη ύπηρεσία ταύτη.

Ο διορισμός όμως του κ. Τσάτσου ως αστυνόμου καθ' έαυτον, η πηγή αυτου, αι προκαλέσασαι αυτον αίτιαι και ο σκοπός δι' ην έγένετο, δέν είναι τόσοσ άμεμπτοι, ουδέ πρέπει να διαφύγωσι τον έλεγχον και την έκτίμησιν του κοινου, διότι στενωώς συνδέονται προς διοικητικας τινάς άθλιότητας αίτινες προ καιρου σκανδαλίζουσι την κοινήν συ-

νειδίωσιν και αι όποται μ' όλον ότι βαθέως άλλοτε εκκυτριάσθησαν και παρ ά της κοινής γνώμης και παρ ά της τοπικής δημοσιογραφίας, φαίνεται ότι ύφίστανται εισέτι εν όλη αυτών τη άκμῃ. Ουδέν δεϊότερον των ανιάτων νόσων.

Μία μόνη θεραπεία ύπολείπεται εις τάς ανιάτους παρ' ημίν νόσους τάς καταβιβρωσκούσας το διοικητικόν ημών σύστημα, εις άς όφείλομεν την τόσην κηρείαν του πολιτικού ιδρύματος και αυτη έστιν, ηπεπαρησιασμένη κατάκρισις των και ο άληθής αυτών χαρακτηρισμός. Όστις κρύπτει την νόσον του πηγαίνει με αυτην, λέγει ο λαός, έφ' όσον και ημεις συγκαλύπτομεν τά έκτροπα της διοικήσεως και έπιτηδευόμεθα άγνοιαν των άθλων έλατηρίων άτιτα κινούσιν αυτην, συντελούμεν, διά της κουτοπονηρίας μας ταύτης, εις τον τέλειον αυτής χαλασμόν και εις την άποσύθεσιν της, εις το τέρμα των όποιων εύρεται η κακοδαιμονία όλων.

Το έφ' ημίν ουδέποτε συνεκαλύψαμεν κατά τινα τρόπον τάς πληγάς της λεγομένης πολιτικής, η της εν ενεργεία διοικήσεως και πάντοτε έχαρακτηρήσαμεν αυτάς με τά οικεία όνόματα ουδέ και εις την προκειμένην περιπτώσιν θα δειχθώμεν επιλήσμονες του συστήματος μας, ουδέ της σωτηρίας άρχής ότι μόνη η άλήθεια έλευθερώση ημάς εκ της πλάνης, εις ην τόσα όφείλομεν κακά και εν τω πολιτικω και εν τω κοινωνικω σώματι.

Και πρώτον ο διορισμός του αστυνόμου δέν προήλθεν άβιάστως εκ της φυσικής αυτου πηγής. Τον Αστυνόμον μόνον κατά τύπους προβείον ο κ. Δήμαρχος, έξεβίασε δε την περι του διορισμου του πρότασιν ο κ. Νομάρχης και τω έγένετο η χάρις, ένα και ουτος χάριν αντι χάριτος άποδίδων γίνη προς την δημοτικην άρχην πάροχος άλλων παροχών. Και διά να δειλήσωμεν την γλώσσαν των πραγμάτων ήτις εισιν άπολύτως αληθείς, διεκρινίζομεν τα άνωτέρω ως εξής: Ο κ. Νομάρχης Ζορμπάς περιεπλάκη, ως γνωστόν, προ καιρου εις έριδας προς τε την δημοτικην άρχην ημών και προς την δημοτικην αστυνομίαν, η δ' εκ των έριδων τούτην διάστασις άφίκετο μέχρι της διακοπής πάσης σχέσεως αυτου προς τάς άρχας εκείνας και μέχρι της παραλύσεως πάσης δημοτικής ενεργείας. Ο κ. Νομάρχης, διά των μέσων άτινα το συγκεντρωτικόν σύστημα της ημετέρας διοικήσεως τω παρείχε πρόχειρα, κατεστενοχώρησεν άμφοτέρας εκείνας τάς τοπικας άρχας, άπέναντι δε του άλόγου πείσματός του, εις ουδέν έλογισατο μητε τά συμφέροντα του τόπου άτινα εκλήθη ενταυθα να προαγάγη, ουτε την αξιοπρέπειαν της Κυβερνήσεως ην παρ' ημίν έξεπροσώπει. Άγωνισθείς άπεγνωσμένως να παραλύση πᾶσαν παρ' ημίν αστυνομικην ενεργείαν και να έξουτελίση αυτην, κατώρθωσε τον χαλασμόν του άρτι ιδρυομένου καλλίστου αστυνομικου συστήματος, διά της παύσεως Αστυνόμου έπαρκούντος εν πληρότητι εις τάς ανάγκας του τόπου και πολλῶ ύποσχομένου εν τω μέλλοντι, αντιστασομένου δε μόνον μετά τινος θάρρους τάς άγνώστου εις τάς αξιοδακρύτους αδυναμίας ένίων προϊσταμένων του. Προς ικανοποίησιν του έλογιστου πείσματός του ο κ. Νομάρχης καταβίβασας την προς τον κ. Δήμαρχον έχθραν του εις το ταπεινότερον έδαφος, παρέλυσε πᾶσαν δημοτικην ενεργείαν και περιήγαγε την δημοτικην άρχην εις τελείαν άπόγνωσιν. Η εκ συστήματος αντίδρασις εις πᾶσαν δημοτικην έργασίαν, η έλλειψις πάσης προς αυτην άβροφροσύνης, η άμσος η η άρνητικη καταπολέμισις όλων των προθέσεων της δημοτικής άρχής έγένετο ο κανών της προς τον κ. Δήμαρχον σχέσεως του κ. Νομάρχου. Ουδέμια δημοτικη ύπόθεσις δεδομένη της συμπράξεως η της επικυρώσεως της διοικητικής άρχής εδύνατο να διεκπεραιωθη αίσιως, η τουλάχιστον να έξέλθη εκ του γραφείου της Νομαρχίας: μόλις έφθανεν εις τον τελματώδη εκείνον λιμένα, έπρεπε να καθίση εκει διά παντός, άνευ έλπίδος άπαλλαγής. Τοιαύτη κατάστασις έγένετο βεβιαώς άναγκά τω Δη-

μάρχω, εκινδύνους δὲ ν' ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀλεθρίας καὶ τὴν καθίστα ἀνέκων νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς ἀγαθὰς ὑπὲρ τοῦ τόπου προθέσεις του καὶ τελείως ἀδρανῆ.

Ἀπέναντι τῆς δυσχερείας ταύτης ἡ δημοτικὴ ἀσχὴ κατενόησε ὅτι ἡ πάλῃ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Διοικητικῆς ἦτο ἀνίσος καὶ ὅτι ἔπρεπε ἢ νὰ καταδικάσῃ ἑαυτὴν εἰς τελείαν ἀπραξίαν ἢ εἰς δι-
 νευκῆ ἀγῶνα, ἢ νὰ συνθηκολογήσῃ πρὸς τὸν κ. Νομάρχην. Ὁ κ. Πατριὸς δὲν εἶναι ἐκ τῶν χα-
 ρακτηρῶν ἐκείνων εὖτις θραύονται ἀλλὰ δὲν λυ-
 γίζονται, ὁ δὲ κ. Ζορμπᾶς δὲν εἶναι ἐκ τῶν δυνα-
 μένων νὰ χαλιναγωγῆσῃ τὰ πάθη των. Τὸ
 συνάλλαγμα ὅθεν κατηρτίσθη ὁ κ. Νομάρχης ἐ-
 ζήτησε τὴν ἀστυνομίαν δι' ἕνα τῶν συγγενῶν τοῦ
 τὸν κ. Τσάτσου, ὁ κ. Δήμαρχος ἔγραψε κ' ἄ-
 πό γ ρ α φ ε. Δὲν ἔχμεν τὸ θάρρος νὰ κατα-
 κρίνωμεν τὸν τελευταῖον τοῦτον ἔπρεπε δι' ἑ-
 ποίας δήποτε θυσίας νὰ κατασιγάσῃ τὴν μῆνιν
 τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως, ἵνα παύσῃ
 ἡ ἐκκρεμότης ὄλων τῶν δημοτικῶν ὑποθέσεων καὶ
 ἡ ἐπίσημος ἀντίδρασις κατὰ πάσης δημοτικῆς ἐ-
 νεργείας ἔπρεπε ν' ἀνοιχθῶσι τὰ μανδραμωμένα
 συρτάρια τῆς Νομαρχίας καὶ νὰ ἐκρεύσῃ ἐξ αὐ-
 τῶν λύσεις δημοτικῶν ὑποθέσεων ἐπειγουσῶν, κε-
 κωνιαμέναι πράξεις τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου,
 δάνεια ἐλκυστικὰ κ.λ.π.

Ἄλλο εἶδος τοῦτο συγκεντρώσεως διοικητικῆς,
 ἄγνωστον ἤμῃν τέως, ὅπερ ἐπέπρωτο νὰ μᾶς δι-
 δάξωσιν οἱ ἐκ Μεσολογγίου δορυκτῆρες. Δὲν
 ἔρκει εἰς τὸν διοικητικὸν ἡμῶν ὄργανισμὸν ἢ ἐκ
 τῆς νομοθεσίας συγκέντρωσις, ἔπρεπε νὰ δοκιμά-
 σωμεν καὶ τὴν ἐκ τῶν συγγενικῶν αἰσθημάτων τῶν
 κ. κ. Νομαρχῶν, εἰς ἣν ἴτως ἐπιφυλάσσεται καὶ
 νομοθετικὸν κύρος. Εἰς τοῦτο πολλὴν ἀποδίδομεν
 σημασίαν, διότι δὲν εἶναι μεμνῶμενον γεγονός,
 ἀλλὰ μία περίπτωσις ἣτις ἀνήκει εἰς σύστημα ὁ-
 λόκληρον, ὅπερ δοκιμάζεται κατ' αὐτὰς εἰς πολ-
 λούς ἄλλους δήμους καὶ περὶ τοῦ ὁποίου ἴσως γίνῃ
 μακρότερος λόγος προσεχῶς.

Δὲν κηδόμεθα θεδαίως πολὺ περὶ τῆς ἀτομι-
 κῆς ὑπολήψεως τοῦ κ. Ζορμπᾶ, ἐνδιαφερόμεθα ὁ-
 μως περὶ τῆς ἀξιοπρέπειας τοῦ παρ' ἡμῖν ἀντιπρο-
 σώπου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀγαθῶμεν πολὺ ὅτι
 ὁ ἡμέτερος ἀξιοτίμος Νομάρχης δεικνύται ἐν πᾶσι
 τὸσον ἐπιτήσμων τῆς ἰδίας ὑπολήψεως καὶ τοῦ
 συμφέροντος ὅπερ ἔχει νὰ φαίνεται χρυστὸς ἀνώ-
 περος ὑπ' ἄλληλος. Λέγομεν δὲ τοῦτο, διότι ὁ κ.
 Νομάρχης προσεφέρθη καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀ-
 πόνως πρὸς τὴν ἰδίαν ἀξιοπρέπειαν, διότι μεθ'
 ὅσα συνέβησαν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πρῶην ἀ-
 στυνομίου, μεθ' ὅσα οὗτος μεμαρτυρημένα κτε-
 λάλησε κατ' αὐτοῦ, μεθ' ὅλην τὴν πριττέραν στά-
 σιν του ἀπέναντι τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς
 ἀστυνομίας, ὁ διορισμὸς ἀστυνομίου προσερχόμενος
 ἐξ αὐτοῦ καὶ ἱκανοποιῶν συγγενικάς του συμπα-
 θείας, θὰ ἐκθέσῃ αὐτὸν εἰς σοβαρὰς ὑπονοίας ἐξ
 ὧν ἡ μετριωτέρα θὰ ἦναι ὅτι ἐπεθύμει διακαῶς
 νὰ ἔχῃ ἀστυνόμον τῆς ἀρρεσκείας καὶ τῆς ἐμπι-
 στοσύνης του, διὰ λόγους οὗς μόνος αὐτὸς γινώ-
 σκει, καὶ ὅτι εἰς τοῦτο ἔτεινε πᾶσα ἡ πρὸς τὴν
 πρῶην ἀστυνομίαν συμπεριφορά του. Ὅλοι γινώ-
 ριζοῦσιν ἐνταῦθα τοὺς λόγους τῆς διαστάσεως τοῦ
 κ. Νομάρχου πρὸς τὸν πρῶην Ἀστυνόμον ἂν δὲν
 ἀπατᾷ ἡμᾶς ἡ μνήμη, ἐπρόκειτο τότε περὶ αἰ-
 γῶν τινῶν εὐνοουμένων, ὑπὲρ ὧν ὁ κ. Νομάρ-
 χης ἠξίου ἀστυλίαν εἰς τὰ κτήματα τῶν
 δημοτῶν περὶ κλητῶν ὑπηρετούντων εἰς
 τὸν Νομαρχιακὸν οἶκον, περὶ παλινοδιῶν τινῶν
 ἀξιοβρηνῶν, ὧν τὴν εὐθύνην δὲν ἔστεργε ν' ἀ-
 ναλάβῃ εἰς ἑαυτὸν ὁ σκαῖος καὶ ἀπότομος ἐκεῖνος
 ἀστυνόμος. Δὲν ἐφοβήθη λοιπὸν ὁ κ. Νομάρχης
 μὴ εὐρεθῶσι κακολόγοι τινὲς παρ' ἡμῖν νὰ εἴπωσι
 περὶ αὐτοῦ ὅτι ἀπεφάσισεν νὰ πλύνῃ εἰς τὸ
 ἐξῆς κατ' οἶκον τὰς ἀκαθάρτους αὐτοῦ συνδόναις;
 Τί ἄλλο ἀκόμη δύναται νὰ εἰκάσωσιν οἱ ἀγαν
 φιλύποτοι, εἰς ἡμᾶς δὲν ἀπόκειται νὰ εἴπωμεν
 ἐνταῦθα.

Ἐκ τῆς συγγενικῆς συναφείας τοῦ κ. Νομάρχου

πρὸς τὸν διορισθέντα ἀστυνόμον καὶ τῆς πηγῆς
 τοῦ διορισμοῦ τοῦτου, ἀπορρεῖ καὶ ἕτερον ἀ-
 τοπον, ὅπερ θὰ καταστήσῃ ἀτελεσφόρητον τὴν
 κατὰ νόμον ἐπὶ τῆς ἀστυνομικῆς ἐποπτείας τῆς
 διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον τοῦλάχιστον διατε-
 λεί παρ' ἡμῖν ὡς Νομάρχης ὁ κ. Ζορμπᾶς. Ὡς
 γνωστὸν, ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία ὑπόκειται εἰς τὸν
 διαρκῆ ἐλεγχον τοῦ Νομάρχου, οὗτος δὲ εἶ-ε κα-
 θοδηγεῖ αὐτὴν ἐν τῇ ἐνεργείᾳ της, εἴτε καταστέλ-
 λει τὰς παρεκτροπὰς της, εἴτε τιμωρεῖ τὰ πτα-
 πτώματά της: ἔχει δηλονότι ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ
 πρὸς τὴν ἀστυνομίαν σχέσιν ἐλέγχοντος πρὸς ἐλεγ-
 χόμενον, μέχρι δὲ τινος καὶ δικαστοῦ, ὅτε μὲν ἀ-
 νεκλήτου, ὅτε δὲ πρῶτου βαθμοῦ. Φρονοῦμεν ὅτι
 εἰς τὴν ὑπὸ ἐλεγχον περίπτωσιν, τοιαύτη σχέσις
 μεταξὺ τῶν ἀρχῶν τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ
 οὐδὲ πρὸς στιγμήν, καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι θεσπαιωμέ-
 νον ὅτι ἄλλαι φυσικώτεραι σχέσεις ὑπάρχουσι
 μεταξὺ τῶν ἐκπροσωποῦντων αὐτὰς προσώπων καὶ
 εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ μία εἶναι τέκνον τῆς ἄλλης
 ἀγαπητὸν καὶ φιλόστοργον. Ποῦ τότε ἡ ἐκ τοῦ
 Νόμου ἐποπτεία; Ποῦ ὁ ἐλεγχος; ποῦ ἡ τιμωρία;
 Καὶ τίς πολίτης θὰ ἦναι τόσον μωρὸς ὥστε νὰ
 τολμήσῃ νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν κ. Νομάρχην, διὰ νὰ
 παραπονεθῇ κατὰ τοῦ κ. Ἀστυνομίου, νὰ καταγ-
 γείλῃ παρεκτροπὴν τινὰ αὐτοῦ ἢ καταπίεσιν;
 Εἶναι γνωστὸν, ὅτι συνήθως τὰ κατὰ τῆς ἀστυ-
 μίας παράπονα δὲν ἀπευθύνονται πρὸς τὴν δημο-
 τικὴν ἀρχὴν ἣτις διὰ τὴν δημογενεϊάν της πρὸς
 ἐκείνην συνταυτίζεται πρὸς αὐτὴν καὶ λογίζεται
 συναπεθύμους, ἀλλὰ πρὸς τὴν Διοικητικὴν ἣτις
 εἶναι καὶ θεωρεῖται ἀνώτερος ἐπόπτης πάσης δη-
 μοτικῆς λειτουργίας. Ὅποταν ὁμοῦ ἡ δημογε-
 νεῖα ἐπεκτείνεται καὶ μέχρι τῆς διοικητικῆς ἀρ-
 χῆς, ποῖαι εἶναι αἱ ἐγγυήσεις τοῦ πολίτου κατὰ
 τῶν παρεκτροπῶν τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ἣτις
 ὡς ἐκ τῶν ποικίλων αὐτῆς ἀναφορῶν πρὸς ὅλας
 τὰς σχέσεις τοῦ θίου, συνεχῶς προσκορβεῖ εἰς δι-
 καιώματα καὶ διπνεκῶς γενῶν παράπονα; Τῆ ἀ-
 ληθείᾳ ἡμεῖς ἀξιοθαύμαστοι!

Ἐρκρῶσι διὰ σήμερον τὰ ἄνω ἐκτεθέντα, διὰ
 νὰ δικαιολογήσωσι πλέον ἢ ἐπαρκῶς τὸν χαρα-
 κτηρισμὸν ὃν ἐδώσαμεν εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ νέου
 ἀστυνομίου καὶ οὐχὶ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὅπερ
 ἔχομεν λόγους νὰ ὑποληπτώμεθα. Ἀλλὰ πρὶν ἢ
 δώσωμεν πέραν εἰς τὴν σειρὰν τῶν συλλογισμῶν
 οὗς προσεπαθήσαμεν νὰ ἐκθέσωμεν σήμερον, ἀνάγκη
 νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν συμμερίζομεθα τὸ παράπαν
 τὰς κατα τοῦ κ. Δημάρχου ἡμῶν αἰτιάσεις ἐνίων
 συμπολιτῶν, οἵτινες νομίζουσι ὅτι εἶδει ἐκεῖνος
 ν' ἀποκορῶσῃ ὅλας δυνάμεις τὰς ὑπερφιάλους ἀ-
 ξιώσεις τοῦ κ. Νομάρχου νὰ δειχθῇ πλείστορον
 ζηλότυπος τῶν δικαιωμάτων του καὶ νὰ προτείνῃ
 ἀστυνόμον ἐξ ἰδίας πρωταβουλίας καὶ ἐμπνεύσεως.
 Δὲν ἔχομεν τὸ θάρρος νὰ κατακρίνωμεν τὴν ἐπὶ
 τοῦ προκειμένου πολιτείαν τοῦ κ. Δημάρχου. Γνω-
 ρίζομεν ἅπαντες πόσον ὁ κ. Δήμαρχος ἐπόθησε νὰ
 ἰδρῶσῃ καλὴν ἀστυνομίαν καὶ τί ἀπόλεσε κομμα-
 τικῶς ἰδρύσας τοιαύτην πλὴν τούτου γνωρίζο-
 μεν ἀκόμη ὅτι διὰ νὰ ἰδρῶσῃ καλὴν ἀστυνομίαν
 ἐτιμωρήθη καταδικασθεὶς εἰς ἀπραξίαν τελείαν
 ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ ἀφρηθῆ ἀκουσίως
 τοῦ διευθύνοντος αὐτὴν. Οἱ συνδημόται του ὅπο-
 ταν αὐτὸς κατεθλίβετο ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου
 καὶ ἐπαύετο ὁ ἀστυνόμος του, ἐτήρησαν ἀδιαφο-
 ρίαν ἀξιοσημείωτον εἶναι λοιπὸν παράδοξον ἐάν
 ἐπὶ τέλει ἐπέισθη ὅτι ὁ τόπος δὲν ἠσθάνθη ἀ-
 κόμη τὴν ἀνάγκην καλῆς ἀστυνομίας καὶ ὅτι διὰ
 νὰ τοῦ λυθῶσιν αἱ χεῖρες ἔπρεπε νὰ συνθηκολογήσῃ,
 νὰ δώσῃ δηλ. διὰ νὰ τοῦ δώσουν, κατὰ τὸν
 αἰώνιον νόμον τῆς συναλλαγῆς; Μὴ δὲν εἶναι με-
 μαρτυρημένον ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος μετὰ τὴν παῦ-
 σιν τοῦ Ἀστυνομίου κ. Παπαγιαννακοπούλου, δὲν
 ἀπειλῶθη πρὸς ἀξιοτίμους συμπολίτας παρέχον-
 τας πᾶσαν ἐγγυήσιν περὶ καλλίστης διεξαγωγῆς
 τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας καὶ πάντες οὗτοι ἠρ-
 νήθησαν ν' ἀναδεχθῶσιν ἀρχὴν ἐξαρτωμένην ἐκ
 τῶν ἰδιοτροπιῶν τοῦ πρώτου τυχόντος Νομάρχου
 καὶ ἐξευτελιζομένην εἰς τὸ πείσμα του; Ἐπὶ τοῦ

προκειμένου ὅθεν ἡμεῖς δὲν εὐρίσκομεν λόγον νὰ
 κατακρίνωμεν τὴν ὀλίγην πρὸς τὰ δικαιώματά
 του ζηλοτυπίαν τοῦ κ. Δημάρχου ἡμῶν, ἐπικρο-
 τοῦμεν μάλιστα εἰς τὴν αὐταπάρησιν ἣτις ὑπη-
 γόρευσε αὐτῷ τὴν θυσίαν μέρους τῶν δικαιωμά-
 των του, ἵνα περισώσῃ ἐκ τῆς διοικητικῆς ἀ-
 θλιότητος τὰ ὑπολειπόμενα αὐτῷ.

Ἐν Πάτραις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1885.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου», σὰς
 παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσῃτε τὴν κατωτέρω ἀνα-
 κoinώσιν μου:

Παρακληθεὶς νὰ διερμηνεύσω δημοσίᾳ τὰ αἰσθημά-
 τα τῆς ἐνταῦθα Ἰταλικῆς παροικίας καὶ τῶν Κα-
 θολικῶν ἐν γένει, δὲν δύναμαι ἢ νὰ οἰκτιρῶ τὸ
 σκάνδαλον ὅπερ ἔλαβε χώραν τὴν παρελθούσαν
 δευτέραν, καθ' ἣν τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης
 εἶδε μετ' ἀπορίας κηδεῖαν καθολικοῦ τινὸς νέου
 διασχύζουσιν τὰς ὁδοὺς ἀνευ τῆς ὀφειλομένης συ-
 νοδίας τῶν ἱερέων.

Τοῦτο δὲν ὀφείλεται εἰς ἡμᾶς τοὺς Καθολικοὺς
 τοὺς σεβομένους τὰ ἐκκλησιαστικὰ νόμιμα,
 ἀλλ' εἰς τὸν ἐνταῦθα ἐφημέριον τῆς καθολικῆς ἐκ-
 κλησίας κ. Ἀντώνιον Παλαιολόγον, ὁ ὁποῖος ἠρ-
 νήθη ἐπιμόμως νὰ συνοδεύσῃ τὸν νεκρὸν ἀπὸ τὴν
 οἶκον του εἰς τὴν ἐκκλησίαν, διότι δὲν ἔστεργον
 οἱ συγγενεῖς νὰ θέσωσιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ νεκροφορεί-
 ου, ἐναντίον τῆς κοινῆς παραδεδεγμένης συνθη-
 τῆς τοῦ τόπου. Ἐάν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐτελέσθη ἡ νε-
 κρόσιμος ἀκόλουθια ἀνευ ἄλλου τινὸς ἀτόπου, τοῦ
 το ὀφείλεται εἰς τὴν νεκρὸν παρεμβασιν τοῦ νέου
 κ. Ἀστυνομίου, ἣτις ἐξομάλινε τὰς δυσχερείας.
 Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν πάντες οἱ τὴν κηδεῖαν συ-
 νοδεύοντες κατηγανακτισθέντες ἐκ τοῦ σκανδάλου
 ἐκείνου προσῆλθον ἐν σώματι πρὸς τὸ προεδρεῖον
 τῆς ἐνταῦθα Ἰταλικῆς Ἀλληλοβοήθειας ἑταιρίας
 ὅπερ ἔκρινε καθῆκον του νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπι-
 ποίησιν τῶν προσβληθέντων αἰσθημάτων των. Οὗ-
 τὸ αὐθαρῆ μὲν συνετάχθη ἀναφορὰ πρὸς τὸν Λατίνον
 Ἐπίσκοπον Ἀθηνῶν ὑπογραφεῖσα ὑπὸ διακοσίων
 περίπου ἐκ τῶν ἐνταῦθα Καθολικῶν, κατόπιν δὲ
 οἱ αὐτοὶ ἐν σώματι μετέβησαν εἰς τὸν παρ' ἡμῖν
 κύριον Πρόξενον τῆς Ἰταλίας εἰς ὃν ἐπεδόθη ἀν-
 τίγραφον τῆς ἀναφοράς, ὅστις ὑπεσχέθη νὰ ὑπο-
 στηρίξῃ αὐτὴν καὶ ἐνώπιον τῆς Ἰταλικῆς Πρεσβεί-
 ας, πρὸς ἀνάκλησιν τοῦ ἱερέως ἐκείνου, ὅστις
 οὐδὲν σέβεται, οὐδὲ τὸ σέβας τὸ ὀφειλόμενον
 πρὸς τὸν θάνατον, οὐδὲ τὸν φόρον τῆς στοργῆς καὶ
 τῆς συμπαθείας ὃν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι θέλουσι
 νὰ ἐκτίσωσι πρὸς τοὺς τεθνεῶτας.

Διὰ τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης, δι' ἣς γνωστο-
 ποιῶ πρὸς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης τὸ ἐπι-
 συμβάν μεταξὺ ἡμῶν σκάνδαλον καὶ τίνα ἐπιβα-
 ρύνει ἡ εὐθύνη αὐτοῦ, συντελῶ τὴν ἀνατεθεῖσαν
 μοι ἐντολήν· εἶμι δὲ πεπεισμένος ὅτι θέλομεν ἐπι-
 δοκιμασθεῖ καὶ ἐν ὀνόματι τῆς ἐνταῦθα Ἰταλικῆς
 παροικίας καὶ τῶν ἄλλων καθολικῶν ἐκφράξω τὰς
 εὐχαριστίας των εἰς πάντας τοὺς συμπαθῶς δια-
 κειμένους ἐκ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης,
 πρὸς τὰ ἱερὰ ἡμῶν δικαιώματα.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐν Πάτραις Ἰταλικῆς Ἑταιρίας
 ΠΡ. ΤΖΟΥΚΟΛΗΣ.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Γ. ΑΓΑΠΗΤΟΥ καὶ Σ.

Εἰς τὸ ἀριστῶστατον τοῦτον Κατάστημα, κεί-
 μενον κάτωθεν τῆς βορείου πλευρᾶς τῆς Λέσχης
 καὶ ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ Κυρίου Βασιλείου
 Γεωργακοπούλου, ἐκομισθησαν ἐξ Ἑβράνης ποικί-
 λα ἐκλεκτῶν εἰδῶν χάρτου κοινοῦ καὶ Ταχυδρο-
 μικοῦ καὶ ἀπάντων ἐν γένει τῶν εἰδῶν Γραφικῆς
 χρήσεως. Οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μένει εὐχαρι-
 στήμενοι διὰ τε τὴν ποιότητά, ποικιλίαν καὶ συ-
 γκαταβητικὴν τιμὴν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Καλούνται οι κ. κ. Μέτοχοι της Ένταυθα υπό διάλυση Άσφκλ. Έταιρ. και Πάτρας να συνέλθωσιν εν τῷ καταστήματι του διευθύνοντος και Έκκαθαριστοῦ αὐτῆς κ. Δημ. Παναγούλη τὴν 10ην ἑλευσημένου μηνὸς Μαρτίου, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. ὅπως λάβωσι γνώσιν τῶν μέχρι τοῦδε ἐνεργηθέντων, καὶ ἀποφασίσωσι διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Πάτραις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1885.
Ἐκ τοῦ γραφείου

Παρά τῷ Φαρμακείῳ τοῦ κ. Ἄντισ. Γκολφινουπούλου ἐκομίσθησαν ὕδατα μεταλλικὰ τοῦ VICHY (Βουτύ) ἕως πρόσφατα, οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ἄς προσέλθωσιν.

Τὸ εἰς τὸ παρά τὴν πλατείαν «Γεωργίου» καφενεῖον Δ. Σφήκα ἢ Ἀθανασίου καὶ ἡ ὀπισθεν αὐτοῦ κειμένη ἀποθήκη ἐνοικιάζεται ἀπὸ τῆς 15 Αὐγούστου ε. ε. — Οἱ βουλόμενοι ἀποτινθῆτωσαν εἰς τὴν ἰδιοκτήτην κ. Ἀγγελικὴν Γ. Γκιζούρη.

Ἐνοικιάζεται ἀπὸ τῆς 1 προσηκούς Ἰουλίου ἢ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ἐρμού» παρὰ τὴν ἀγορὰν «Μαρκάτου» οἰκία τοῦ κ. Νικολ. Τσίπρη. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ.

ΟΙΝΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΝΔΡΕΟΥ ΘΕΟΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

(ἀπέναντι ἀγίου Νικολάου)

Πωλεῖται εἰς φιάλας καὶ μὴ, οἶνος ἀρίστης ποιότητος ἀρπίνωτος λευκὸς μισχάτος καὶ μαύρος ἐκ μαυροδάφνης κ. λ εἰς τιμὰς μετρίαις.

Ἐπίσης καὶ οἶνος λευκὸς μισχάτος μετὰ ῥητίνης πρὸς λεπτὰ ἐξήκοντα κατ' ὄκταν.

Ἄπαντες ἀνόθευτοι, ἀμιγεῖς πάσης ζένης οὐσίας, ὑγιεινοὶ κ. λ.

ΗΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

LA CONFIANCE

—(—

Ἐναγνωρισθεῖσα ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1883 Βασιλ. διατάγματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν εἰς Ἐμπιστοσύνην καὶ ὑπαγομένη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων. Κεφάλαιον τῆς Ἐταιρίας μετὰ τοῦ ἀποθεματικῦ φρ. 40.000.000. Ἔδρα ἐν Παρισίοις (ἔδδος ΓΑΥΑΡΙ) Ν. 2.

Γενικὸν πρακτορεῖον αὐτῆς ἐν Ἀθήναις (ἔδδος Πανεπιστημίου) ἀρ. 51.

Πρακτορεῖον ἐνταῦθα ὑποτὴν διεύθυνσιν τοῦ κυρίου Σωτηρίου Α. Χαλαράκη, ἐπὶ τοῦ δευτέρου πατώματος τῆς μεγάλης οἰκίας τοῦ κ. Π. Δριβελλοπούλου (ἔδδος Καλαβρυτιῶν).

Ὁ ἐνταῦθα κλάδος τῆς Ἴον. Τραπεζῆς LIMITED

γνωστοποιεῖ ὅτι:

Προκειμένου νὰ ἐκποιήσῃ ἡ Ἴονικὴ Τράπεζα ἅπαντα τὰ ἐνταῦθα κτήματά της, εἰδοποιεῖ τοὺς βουλομένους ὅτι δέχεται ἐπ' αὐτῶν προσφοράς. Πρὸς εὐκολίαν δὲ, ἔγνω νὰ διαιρέσῃ τὸ ἀντίτιμον εἰς δέκα ἔσας δόσεις, ὧν ἡ μὲν πρώτη καταβληθήσεται εὐθὺς μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῶν συμβολαίων, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐννέα ἐτησίως, μετ' ἰσοδίου διατηρούσης τῆς Τραπεζῆς πρώτην ὑποθήκην μέχρι τελείας ἐξοφλήσεως.

Διὰ τὰ περαιτέρω ἀποτανηθῆτωσαν οἱ βουλόμενοι πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ ἐνταῦθα κλάδου τῆς Ἴονικῆς Τραπεζῆς LIMITED.

Ἐν Πάτραις τὴν 24 Φεβρουαρίου 1885.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΓΚΡΗΝ

Πάστα Νιουμάτας

Ἐκλεκτῆς ποιότητος πωλεῖται εἰς τὸ ἐν Μαρκάτῳ ὑπὸ τὴν δημοτικὴν ἀγορὰν μαγαζεῖον τῶν Κ. Παπαγιαννοπούλου καὶ Σπυρακοπούλου πρὸς Δρ. Ν. 2 ἢ ὁκτ' ἰλιανικῶς, διὰ μεγαλειτέραν ποσότητα γίνεσθαι ἰδιαίτερα συμφωνία.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Πανταγίας τοῦ ἔτους 1884

ΧΡΕΪΣΤΕΙΣ

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Ἐτρητὰ εὐρέθησαν κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν παρελθόντος ἔτους.

ΜΙΣΘΟΔΩΣΙΑΙ

Τὰ ἀφειλόμενα εἰς τὸν Ναὸν διὰ συναλλαγμάτων. Δρ. 1.700.
» 3,771.43 Δρ. 5,481.43

Εἰς Ἰω. Μουρλὴν δεξιὸν ψάλτην Δρ. 2,149.85
Εἰς Θ. Κωνσταντινίδην ἀριστερὸν » 1,071.48
Εἰς βοηθοὺς ψαλτῶν » 271.87
Εἰς Ἱεροδιάκονον » 392.86
Εἰς Ἰππρέτας τοῦ Ναοῦ » 654.32 Δρ. 4,533.38.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ.

Ἀπὸ δίσκου καὶ κηρὸν καθ' ὅλον τὸ ἔτος. » 10,769.34
» Πώλησιν Κηροῦ τὸ Πάσχα. » 1,332.53
Ἐορτάζοντες καὶ Νεονύμφοι » 1,091.83
Μνημόσυνα » 444.39
Πώλησιν Ἀρνοδεσμάτων » 189.73
Τόκους » 362.37
Ἐπισηφορᾶς » 113.39
Πώλησιν Λιδανίου καὶ Ἐλαίου » 52.23
» Μαρμάρων » 50.
» Παλαιᾶς ζυλείας » 20.
» Κεράμων εἰς Παππανδρέαν » 40. » 14,465.81

Δι' ἀγορὰν ὀκτ' ὄκτων 253 Κηροῦ καὶ χυτικὰ » 1,819.49
Εἰς Χαντζιγιαννοπούλου ζωγράφου δι' εἰκόνας » 300.
Διὰ κατασκευὴν αὐλαίας τῆς εἰσόδου καὶ καλυμμάτων Τραπεζῆς μνημοσύνων καὶ νεκροκραββάτου » 250.22
Δι' ἀγορὰν χρηματοκιβωτίου » 250.
Διὰ κατασκευὴν Ἀργυροῦ Θωματηρίου » 58.88
Διὰ χρωματισμὸν ἐλατηρίων τῶν Πολυελαίων » 75
Εἰς Γ. Μαργκόπουλον ἐξώφλησιν ἐπίπλων Ναοῦ » 24.33
Διὰ Μνημόσυνον τῶν εὐεργετῶν τοῦ Ναοῦ » 69.28
Ἐξόδα Παναγύρεως (8 7/8 βρίου) » 187.54
Τόκους προεξωφλήσεως γραμματίων » 80.39
Εἰς πτωχοὺς » 109.50
Διάφορα μικρὰ ἐξόδα καθ' ὅλον τὸ ἔτος » 229.08 Δρ. 3,453.76

ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ

Ἀπὸ Ζ. Ἀκρατόπουλον κληρ. Μητρός του » 89.25
» Κληρονόμοις Μ. Γεωργίου Κηροπλάστου » 500.
» » Εὐσταθ. Διαμαντοπούλου » 35.71 » 624.96

ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ

Εἰς ψάλτας πρὸς ἐξώφλησιν μισθοδοσίας τῶν τοῦ ἔτους. » 882.20
Εἰς Θ. Συριόπουλον δάνεια προσωρινὰ » 300 » 1,182.20

ΕΡΓΑ

Πεζοδρόμιον εἰσόδου μεσημερινῆς Κωδωνοστασίου καὶ Γυναικωνίτου » 282.75
Διὰ Βάσιν στασιδίων τῶν ψαλτῶν μαρμάρων καὶ περιφράγματα αὐτῶν διὰ κιγκλίδων » 1,053.72 Δρ. 1,336.47

21,754.40

ΑΡΚΤΙΚΟΝ ΚΩΔΩΝΟΣΤΑΣΙΟΝ

Τὰ πληρωθέντα διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ καθ' ὅλον τὸ ἔτος ὡς ἀναλυτικῶς ἐν τῷ ἀπολογισμῷ τὸ δοθέντι εἰς τὴν Δημαρχίαν
Μετρητὰ Δρ. 12,299.98
» 130.81

1885 Ἰανουαρίου 1 Μετρητὰ Δρ. 130.81
Περὶ ἄνωμα ἐν τῷ Ταμείῳ » 7.90
138.70

Δρ. 21,754.40

Πάτρας τὴν 1 Ἰανουαρίου 1885.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον
Ἄθαν. Πρωτόπαππας
Θεόδωρ. Συριόπουλος
Νικόλαος Κορύλλος
Ἄναστ. Καρυβάς